

מובסות חברתית ותחושות כישלון כגורמים להתמכרות להרואין - ניתוח ממצאי סקר והצעה לדרכי פעולה - ד"ר בני אברהמי

ממצאי סקר שנערך בתל אביב-יפו בשנים 2000-2001 מחזקים את ההערכה שלפיה רוב המכורים להרואין בארץ משתייכים לשכבות מצוקה, מגיעים מרקע סוציו-אקונומי נמוך ומאופיינים בתחושות של מובסות, עזובה וכישלון מתמשך המלווים אותם שנים ארוכות. הסקר נערך בחמשת מרכזי הטיפול העירוניים לנפגעי סמים בעיר. במקביל לסקר ערך מחבר המאמר בדיקה בקרב מטפלים במסגרות פרטיות, שהעלתה כי שימוש בהרואין אמנם קיים גם בקרב המעמד הבינוני המבוסס אך במידה מצומצמת בלבד.

במאמר מועלות מספר הצעות שיישומן עשוי להביא לצמצום תופעת ההתמכרות להרואין. ההצעות הן בתחומי המניעה ובתחומי הלימודים או התעסוקה. כך לדוגמה, מוצע להרחיב ולהעמיק את תוכניות המניעה הסלקטיביות המיועדות לבני נוער בסיכון. נוסף על כך, על מערכת החינוך לדאוג לשלב את בני הנוער שנשרו מבת-הספר במסגרות לימוד והכשרה חלופיות ובכך להעניק תקווה ומשמעות מחדשת לחייהם.

השתלבות נאותה במסגרות חינוכיות חלופיות עשויה לאפשר להם להשתחרר מתחושות אכזבה, תסכול וחוסר תוחלת, תחושות הגורמות לרבים מהם לחפש מפלט בסם.